

רע"פ 5792/22 - גונתן בנימין נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5792/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: גונתן בנימין

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ב-ע"פ 48214-11-21 מיום 18.7.2022 שניתן על ידי השופטים: י' עדן, ג' דניאל ו-ר' תורן; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד אפרת צרפתי

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים י' עדן, ג' דניאל ו-ר' תורן) ב-ע"פ 48214-11-21 מיום 18.7.2022, בגדרו התקבל בחלקו ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט א' דורון) ב-ת"פ 19386-10-18 מיום 21.2.2021 ומיום 2.11.2021 בהתאמה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.6.2018 המתלוננת שהתה עם אחיינה הקטין במתחם "ג'ימבורי" בעיר אופקים. משהבחינה המתלוננת כי בנו של המבקש משליך כדורים "על פני" אחיינה, ניגשה אליו, ביקשה כי יחדל ממעשיו ואף השליכה לעברו כדור, אשר לא פגע בו. בשלב זה, המבקש תקף את המתלוננת, חבט בה במכת אגרוף באזור האוזן והלחי בצד שמאל ודרך עם רגלו על בטנה לאחר שנפלה ארצה. המבקש המשיך להכות את המתלוננת אף כאשר מספר נשים ניסו להרחיקו ממנה.

בהמשך, בעת שהמתלוננת עמדה בפינת המתחם והמתינה לבוא המשטרה, המבקש ניגש לעברה וחבט בראשה מספר פעמים. כתוצאה ממעשים אלו, למתלוננת נגרמו חבלות של ממש המתבטאות ברגישות במישוש המצח והגולגולת, רגישות על פני שתל מכשיר שמיעה המותקן באוזן ימין באופן המונע ממנה להשתמש בשתל, כאבי ראש, ובהמשך אף נזקקה להחלפת השתל.

בגין האמור לעיל, למבקש יוחסה עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן. נקבע, בין היתר, כי המתלוננת הותירה רושם מהימן ואמין ונדחתה טענת המבקש להגנה עצמית מצדו.

בגזר דינו, בית משפט השלום עמד על חומרתן של עבירות האלימות, בפרט, אלו המתרחשות "ללא כל סיבה", במרחב ציבורי וכשבמעשים צופים ילדים קטנים. הודגש, כי המבקש תקף מספר פעמים את המתלוננת במתחם "גימבורי" אותו פוקדים הורים וילדים רכים בשנים, ולא חדל ממעשיו אף בעודה שרועה על הרצפה עד אשר אחרים הצליחו להרחיקו ממנה. עוד צוינו הנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו למתלוננת - אם יחידנית ואישה חירשת אילמת הסובלת מתגובות פוסט טראומטיות לאחר האירוע. בהינתן האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בגזירת עונשו של המבקש בגדרי המתחם, בית משפט השלום התחשב בהעדף הרשעות קודמות לחובתו ובהתרשמות שירות המבחן לפיה המבקש מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ואינו מכיר בבעייתיות בהתנהלותו. אשר על כן, על המבקש נגזר עונש של 11 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור כל עבירת אלימות מסוג "פשע", לרבות ניסיון לעבור עבירה זו, למשך 3 שנים; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור כל עבירת אלימות מסוג "עוון", לרבות איומים וניסיון לעבור עבירות אלו, למשך 3 שנים; קנס בסך 4,000 ש"ח; ופיצוי למתלוננת בסך 15,000 ש"ח.

4. ערעור המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי - התקבל בחלקו. נקבע כי קיים ספק ביחס לרכיב גרימת חבלה של ממש המיוחס למבקש - פגיעה בשתל מכשיר השמיעה באופן המונע מהמתלוננת להשתמש בשתל וגורם לה לכאבי ראש. זאת, לאור המסמכים הרפואיים המלמדים כי 4 שנים קודם לאירוע התקיפה המתלוננת הורידה את השתל בצד ימין ולא עשתה בו שימוש. משכך, נקבע כי קיים, כאמור, ספק בקשר הסיבתי בין בעיה כזו או אחרת בשתל לבין מעשיו של המבקש.

לפיכך, בית המשפט המחוזי הרשיע את המבקש בעבירה של "תקיפה סתם" לפי סעיף 379 לחוק, חלק עבירת תקיפה של ממש. בהתאם, על המבקש נגזרו שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, תחת 11 חודשי המאסר בפועל שגזר עליו בית משפט השלום.

5. מכאן הבקשה שלפניי, לצדה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

לטענת המבקש, בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו יתר על המידה, חרף העובדה שהקל בעבירה שבה הורשע. בכך, נטען כי ישנה פגיעה בזכויות המבקש מאחר "שערכאת הערעור לא נחשפה לכלל הנסיבות והראיות להן נחשפה הערכאה דלמטה אילו כתב האישום היה מוגש מלכתחילה בעבירה המתאימה" כלשונו.

עוד נטען, כי לאחר שבית המשפט המחוזי הרשיע את המבקש בעבירה של "תקיפה סתם", היה עליו להשיב את העניין לבית משפט השלום לצורך גזירת העונש. כך, היה נערך תסקיר שירות מבחן המתאים לעבירה בה הורשע ואף הייתה בידי המבקש האפשרות לערער בזכות על גזר דינו.

6. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים חריגים בלבד, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם למבקש אי צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 5749/22 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (1.9.2022)).

בפרט, בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש, תתקבל במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 4109/22 פלוני נ' משטרת ישראל - לשכת תביעות תעבורה חדרה, פסקה 7 (21.6.2022)).

הבקשה שלפניי נטועה כל כולה בעניינו הפרטני של המבקש, ואינה מקימה חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי המגלה עילה להתערבות בית משפט זה. די בכך כדי לדחותה.

7. המבקש תקף את המתלוננת לעיני אחיינה ולעיני ילדים נוספים אשר שיחקו אותה העת במתחם ה"ג'ימבורי", ולא הפסיק להכותה גם כאשר נפלה ארצה ואחרים ניסו להרחיקו ממנה. כך גם בפרק הזמן שבו המתינה להגעת משטרת ישראל למקום, המבקש שב ותקף אותה. מעשי אלימות מעין אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה (רע"פ 2921/22 לב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (30.5.2022); רע"פ 9215/20 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (30.12.2020)).

זאת יש להדגיש - לא רק שהעונש שנגזר על ידי בית המשפט המחוזי אינו חמור יתר על המידה, עונש זה חורג לקולה מן הראוי, ובמידה ניכרת לנוכח מעשיו של המבקש.

העונש המרבי בעבירה אשר בגינה הורשע המבקש, לאחר שהתקבל ערעורו בחלקו, הוא עונש של 2 שנות מאסר בפועל. על רקע זה, ובהינתן עובדות המקרה כפי שנקבעו על ידי הערכאות קמא - העונש שהושת על המבקש אינו הולם את מעשיו משהוא מקל עמו. נסיבות מחמירות ישנן למכביר, ואילו נסיבות מקלות - מעטות עד מאוד, אם בכלל. מעשה אלימות שכזה, המותיר חותם עמוק על הקורבן והפוגע באופן משמעותי בערכים המוגנים שבבסיס האיסור, מחייב ענישה משמעותית. בנסיבות המקרה, התחייב לגזור על המבקש עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. מכאן, שוודאי שאין לקבל טענה כי עונשו חמור.

8. אשר לטענות המבקש ביחס לתסקיר שירות המבחן בעניינו. כידוע, התסקיר הוא "כלי עזר", אחד מני רבים, בידי בית המשפט במלאכת גזירת העונש, ואין הוא כובל את שיקול דעת בית המשפט (ע"פ 2139/22 ג'נאח נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (14.7.2022)). יתר על כן, תסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של המבקש בבית משפט השלום מעלה כי המבקש מתייחס בצמצום לחלקו באירוע התקיפה; נעדר יכולת למצוא פתרונות נוספים לצליחת הסיטואציה ללא השימוש ב אלימות מצדו; אינו מביע אמפתיה כלפי המתלוננת; וסירב לקחת חלק בהליך טיפולי אשר יסייע לו לעבוד על התנהלותו שהובילה לביצוע העבירה. התרשמותו זו של שירות המבחן רובצת לפתחו של המבקש, על אף העובדה שבית המשפט המחוזי הקל בעבירה בה הורשע בשל ממצאיו ביחס לקשר הסיבתי שבין חלק מהנזק שנגרם למתלוננת לאירוע מושא כתב האישום המתוקן.

9. סוף דבר: הבקשה נדחית, ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ט' באלול התשפ"ב (5.9.2022).

ש ו פ ט